

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Miron Constantin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoreiei Fălești din 21 noiembrie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Miron Constantin XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în s. XXX, r-nul XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 09.06.2016 – 21.11.2016 (prima instanță);**
- 2. 26.01.2017 – 15.02.2017 (instanța de apel);**
- 3. 21.03.2017 – 24.05.2017 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoreiei Fălești din 21 noiembrie 2016, Miron Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni.

Potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentință și sentința Judecătoreiei Fălești din 01 februarie 2016, lui Miron Constantin i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 (doi) ani și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

S-a dispus admiterea integrală a acțiunii civile înaintate de partea vătămată Covali Gheorghii, cu dispunerea încasării în beneficiul acestuia, din contul inculpatului, a sumei de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Miron Constantin, la data de 04.05.2016, aproximativ în jurul orei 18:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în fața gospodăriei cet. Călugăr Alla XXX, situată în or. XXX, str. XXX nr. XXX, în urma unui conflict cu partea vătămată Covali Gheorghii, i-a aplicat ultimului o lovitură cu piciorul în regiunea umărului drept, cauzându-i drept rezultat leziuni sub formă de luxație de cap a osului humeral drept, ceea ce constituie o vătămare corporală medie.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 210 din 29.07.2016, în privința sa, sau să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate, pentru a avea posibilitatea să muncească și să repare prejudiciul cauzat prin infracțiune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, pronunțată integral la 22 februarie 2017, apelul declarat a fost respins, ca depus peste termen.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că potrivit materialelor din dosar, în urma examinării cauzei în instanța de fond, la data de 21.11.2016, o copie a sentinței a fost înmănată și inculpatului. Inculpatul a atacat sentința cu apel la data de 12.01.2017, peste termenul legal de atac – de 15 zile, fără a indica motivele omiterii termenului respectiv, iar în ședința instanței de apel a declarat, împreună cu avocatul său, că motivele omiterii termenului de declarare a apelului le-au constituit necunoașterea modalității de întocmire a unei cereri de apel și necesitatea de a se acomoda în penitenciar.

Sub aspectul celor relatate, instanța de apel a statuat că argumentele apelantului erau declarative și nu justificau necesitatea repunerii inculpatului în termenul de declarare a apelului.

Instanța de apel a statuat că în situația stabilirii tardivității declarării apelului, nu se mai impune o examinare a legalității și temeiniciei hotărârii atacate, precum și a fondului cauzei. Din acest considerent, instanța de apel a reținut că nu se va expune asupra solicitărilor apelantului, privind stabilirea unei pedepse mai blânde sau aplicarea actului de amnistie.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către inculpat, depuse la 23 februarie 2017 și 07 martie 2017 (prin poștă), care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

În motivarea cererii depuse, a indicat că a fost condamnat ilegal, deoarece conflictul a fost inițiat de către partea vătămată, care i-a dăruit un gard, iar inculpatul a lovit-o în regiunea capului. Inculpatul indică că a recunoscut comiterea faptei și existența prejudiciului moral, se căiește de cele întâmplate, motive din care solicită stabilirea unei pedepse mai blânde în privința sa, non-privative de libertate, pentru a avea posibilitate de a se angaja la lucru, de a repara prejudiciul cauzat și de a-și susține familia sub aspect financiar și moral, luând în considerare că concubina sa este însărcinată.

6. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor declarate, pe care le consideră necorespunzătoare cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, care stabilesc că autorul recursului trebuie să indice unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, conținutul recursului, argumentarea din punct de vedere a problemei de drept și prin ce respectiva cauză are importanță deosebită pentru jurisprudență.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care recursul nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură

penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

La rândul său, art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală stabilește că cererea de recurs trebuie să includă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești, recurentul era obligat prin lege să invoce cel puțin unul din temeiurile pentru recurs stipulate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă nu s-a conformat legii. Colegiul penal reține că la etapa examinării recursului ordinar, instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural față de faptele constatate de instanța de apel ori, după caz, de instanța de fond, verificare care se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs. Deoarece temeiurile pentru recurs ordinar sunt expres și limitativ stipulate în lege, rezultă că motivarea recursului trebuie să se refere numai la acestea.

Astfel, reieșind din obligativitatea motivării recursurilor, Colegiul penal constată că prevederile legale, anterior menționate, nu au fost respectate de către recurent, care n-a invocat nici unul din temeiurile pentru recurs, prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală. În acest context, instanța de recurs conchide că stipulările legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către autorul recursurilor.

Reieșind din cele constatate, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, deoarece acestea nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul *Miron Constantin XXX*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 februarie 2017, în propria cauză penală, deoarece nu îndeplinesc cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru